

DIGITALNA FOTOGRAFIJA

Sezona godišnjih odmora i putovanja je na pragu. Mnogi od nas će ispučati i po nekoliko filmova, kako bi ovjekovječili važne događaje i mesta gdje su bili. Mnogi će sa sobom imati i video kameru, ali draž fotografije i dalje ostaje. Danas možete snimati posebnim digitalnim fotoaparatima bez filma. Radi se o potpuno digitalnim uređajima, koji sliku pamte na male memorijske kartice, koje nakon izrade fotografija, možete izbrisati i ponovo koristiti. Ovisno o njenoj veličini i željenoj kvaliteti snimljene slike, može se zapamtiti od 20-500 slika. Takve slike možete prebaciti na računalo, obrađivati i popraviti, pa tek onda odštampati na ink jet pisaču koji ima mogućnost foto ispisa, a danas je to velika većina. Možete je gledati i na televizoru. Profesionalni fotografi i fotoreporteri su odavno prešli na te aparate, a primjena im je jako široka, posebno kada se želi slika raditi za Internet ili kakav katalog. Najljepše je to što takve slike možete poslati e-mailom svojoj rodbini i prijateljima bilo gdje u svijetu gotovo trenutno. Zvuči zanimljivo.

Na tržištu ima mnogo raznih proizvođača, od poznatih do manje poznatih sa širokom paletom modela. Cijena digitalnih fotoaparata nije beznačajna stavka u kućnom budžetu, ali pazite se da kupovinom najjeftinijeg modela ne budete razočarani. Svakim danom cijena im pada sve više i više i postaju sve pristupačniji. Da bi se dobila kvaliteta slike kao one rađene sa 35 milimetarskog filma, potrebno je imati aparat sa rezolucijom od 3-4 megapiksela. Slike urađene sa apartima od 2 megapiksela su dovoljno dobre za veličinu slike 10cm x15 cm. Ali često ćete dobru sliku poželjeti i uvećati makar na format A4 papira, a onda se traži veća rezolucija i kvalitetniji snimak.

U informatičkim časopisima se često testiraju i porede razni modeli raznih proizvođača. Pored okušanih proizvođača fotoaparata, ovaj segment tržišta karakterizira i poplava anonimnih firmi. Također i poznate firme koje se do sada nikada nisu bavile fotoaparatima pokušavaju prodavati nešto pod svojim imenom. Oni u principu nisu proizvođači, već netko drugi te aparati proizvodi pod njihovim imenom.

Svima je karakteristika da mogu snimati u nekoliko stupnja kvalitete. Stoga broj slika koje možete snimiti na jednu karticu, ovisi kapacitetu kartice i rezoluciji pojedinih snimaka. Standardno su opremljeni bljeskalicama. Svi imaju LCD display, odnosno mali ekran, pomoću kojega možete snimati, ali i pogledati ono što ste snimili. Na taj način ako niste zadovoljni snimkom, možete ga ponoviti, a onaj loši odmah na licu mesta obrisati, da ne zauzima mjesto na memorijskoj kartici. Neki aparati mogu čak snimiti i kraće AVI zapise, odnosno kratke filmove čak sa snimljenim zvukom. Tada Vam treba veća kartica, jer takve stvari zauzimaju puno memorije. Još treba reći da takvi snimci nisu urađeni u istoj kvaliteti, kao i slika, jer bi zauzimali previše memorije. Tu su još i panoramski snimci. To znači da Vi stojite i slikate sa jednog mesta u krog okolinu, a kod izrade slika, Vaš software će sve to montirati u jednu sliku. Neki aparati imaju ugrađene optičke i digitalne zoomove. Danas to imaju gotovo svi. Ako poredimo cijenu naspram klasičnih fotoaparata, digitalni su nešto skuplji.

OBRATITE PAŽNJU!

A sada nekoliko savjeta kako da ne bacite novac ili da za uloženi novac dobijete najviše. Na tržištu mnogi poznati i nepoznati proizvođači nude svašta. Naši ljudi vrlo često privučeni niskom cijenom kupe aparat koji ima smiješno mali broj megapixela (recimo da je to broj točkica na slici), a kasnije ustanove da slike donekle liče na nešto ako su izrađene samo u formatu 13cm x 10 cm. Bilo kakva veća slika je nezamisliva. Vodite računa da ćete na neke svoje snimke biti ponosni, pa ćete ih svakako htjeti odštampati i u formatu A4, uokviriti i objesiti na zid. Za takve aktivnosti najbolje je uzeti aparat koji ima rezoluciju oko 3 megapixela. Minimum neka bude 2 megapixela. Naravno što više to bolje. Tu nemojte žaliti. Profi aparati imaju 5 megapixela, a već i 8 megapixela, ali koštaju i 20.000 kuna.

ZOOM je jedna od vrlo bitnih stvari. Svaki aparat ima digitalni zoom. Laički rečeno to znači, da se matematički kod uvećanja, izračunavaju pixeli između dva susjedna pixela i tako dobiju prelazi i nijanse. Na taj način možete sliku uvećati i dobiti koliko toliko dobru sliku. Prava stvar je optički zoom. On omogućava da kao i kod klasičnih fotoaparata približite neku sliku. Kako samo ime kaže optički zoom koristi uvećanje putem više leća koje se pomoću malog motora unutar aparata pomiču. Što veći to bolji.

U sve aparate je ugrađena neka memorija ili se dobije memorijska kartica. Uz najjeftinije dolazi od 8 MB, a uz najskuplje (ne profesionalne) dolazi od 16MB ili 32 MB. Lako se mogu dokupiti i od 32 MB i 64 MB i 128 MB , 256 MB, 512 MB, 1 GB, 2 GB i tko zna gdje će biti granica. Pazite ima raznih tipova memorijskih kartica. Razni proizvođači su smisljali razne formate zapisa, a time i razvijali razne standarde. Neki nisu niti zaživili, neki su bili popularni jedno vrijeme, ali zbog malog kapaciteta i velike veličine medija polako ispadaju iz igre. Takvi su bili među prvima Compact flash (CF) i Smart media kartice (SM). Takve je teško naći veće od 128 MB. Tu su zatim Secure digital (SD), memory stick (MS). Memori stick pro, XD, multimedia card ili MMC i još neke. Morate znati koju koristiti Vaš aparat i tražiti baš tu. Što veća to bolja. Naravno da veličinu kartice prvenstveno određuje dubina džepa. Uvijek je bolje kupiti jednu od na primjer 128 MB, nego dvije od 64 MB, jer na taj način nešto uštedite. S druge strane, karticama cijena vremenom pada pa ako odmah ne trebate baš toliki kapacitet, onda možda vrijedi malo i sačekati.

Uz svaki aparat se dobije i software za prebacivanje slika na računalo. Tu je i software za obradu sliki, štampu i slično. Pomoću takvog programa možete uz sliku dodati i natpis. Ovo je zgodno da poslije ne morate mudrovati, da li ste to slikali za peti ili šesti rođendan ili da li je to bilo u Londonu ili Glazgovu.

Recimo još da se uz aparate, pored memorija nude razni punjači baterija, adapteri, torbice i kabeli. Posebna priča su baterije. Kako digitalni aparati imaju blic, zoom, a i display koji troši jako mnogo struje, često se baterija mora zamijeniti. Stoga je najbolje imati baterije koje se pune i punjač. I tada je najbolje kupiti baterije velikog kapaciteta. Nemojte misliti da baterija od 2100 mAh kapaciteta je preskupa, ako košta 50% više od baterije čiji je kapacitet 750 mAh. Situacija je obratna. U protivnom sa jeftinim baterijama napraviti ćete nekoliko snimaka i aparat će početi javljati da su baterije prazne. A obično Vam tada nije pri ruci struja da ih napunite ili nemate vremena, jer događej koji ste došli slikati će se završiti dok se Vam napune baterije. Zato obično u kompletu uz punjač idu 4 baterije. Obično dvije su u fotoapartu, a dvije pune u džepu za rezervu. Neki proizvođači nude i adapter kojim slike cijelo vrijeme pomoći napona 230V. Naravno cijelo vrijeme morate biti kabelom spojeni u utičnicu u zidu. Moguće ako slikate u kući, ali ne i na otvorenom ili u većim prostorima.

FOTO PISAČI

Neki fotografi nude izradu i tako snimljenih fotografija. Oni koji još ne nude uskoro će morati zatvoriti radnju za amaterske snimke. Ako želite sami i izrađivati svoje slike kupovinom digitalnog fotoaparata uglavnom nisu završene sve investicije. Svaki ink jet pisač će biti dovoljno dobar. Poželjno je imati photo pisač, jer se dobiju vjernije i toplije boje i bolji prelazi. Neki skuplji pisači imaju i mogućnost da se na njih direktno sa fotoaparata prebace slike (napravi download) , te odštampa željeno. Ovo je posebno zgodno za one koji baš i nisu veliki poznavoci rada sa računalom.

Za kvalitetne slike nije dovoljno samo imati dobar fotoaparat i pisač. Kvaliteta slika ovisi i o vrsti papira na kojem se printa. Najbolje je uzeti foto-papir koji baš i nije jeftin. Dvadeset listova A4 formata 165 gramskog papira na koje je moguće printati obostrano košta oko 60 kuna. Naravno da što se uzme skuplji papir slike će biti dugotrajnije. Moguće je uzeti i jeftiniji papir gdje 200 lista A4 formata košta 150 kuna, a slike se mogu raditi i na običnom malo boljem papiru. Naravno tada nemojte očekivati kvalitetu i trajnost ispisa. Draž je u tome što možete napraviti i slike čak A3 formata, ako imate odgovarajući pisač.

USB NOVITETI

Razvojem informatike i pojavljivanjem USB komunikacijskog porta, pojavili su se neki novi uređaji, koji su do tada bili nezamislivi. Nije samo to stvorilo takve uređaje. Jedan od razloga je i pojava raznih digitalnih uređaja iz drugih oblasti (audio, video, fotografija), koji su zahtijevali povezivanje sa računalima, To je opet zahtijevalo lagan i brz prijenos podataka, sa jednog na drugi. Proizvođači memorija su tu vidjeli svoju šansu i razvili su razne vrste memorija za takvu namjenu. Memorirske kartice koriste se još i u mnogim drugim uređajima. Tu se pojavio problem kako jednostavno prebacivati podatke sa takvih memorija na računalo. Ponekad uz jeftinije fotoaparate se ne isporučuje nikakav kabel kojim se ostavaruje veza sa računalom preko USB ili USB2.0 porta. Obično na fotoapartu postoji jedan sičušni konektor kojim se možete pomoći odgovarajućeg kabela spojiti na USB port. Kabeli u trgovinama informatičke opreme koštaju svega desetak kuna, dok kod proizvođača foto opreme deseterostruko. Najbolje je da ponesete svoj fotoparat u trgovinu i da tam probate da li kabel paše. Nekada želite prebaciti slike sa memorirske kartice na računalo, ali kod sebe nemate fotoaparat, već samo memorirsku karticu. Tada računalo mora imati uređaj koji može čitati Vašu karticu.

USB CARD READER

Jedan od takvih uređaja je USB card reader (USB čitač memorirske kartice). Njegova uloga je da pročita sadržaj memorirske kartice iz nekog drugog uređaja (npr. digitalnog fotoaparata) te da te informacije prenese na vaše računalo. Spaja se na vaše računalo, naravno na USB port. Ovisno o proizvođaču može čitati samo jednu ili nekoliko vrsta memorirske kartice. Postoje modeli koji samo mogu čitati, te pomoći njih nisu moguće upisati ništa na takve kartice. Međutim postoje i takvi modeli koji mogu i upisivati. Oni obično podržavaju 3-8 standarda za memorirske kartice. Sami uređaji su veličine kutije za cigarete, ili čak manji. Loša strana im je ,što ih ipak trebate nositi sa sobom i instalirati na svako računalo. Postoje naravno i interni uređaji koji se upgrade u računalo, ali onda ga morete imati ugrađenog uz svako računalo. Koštaju svega par desetaka kuna, ovisno o tome koliko standarda podržavaju, te da li su USB ili USB2.0, što znači da li su sporiji ili brži kod prebacivanja podataka.

USB FLASH DRIVE

Jedan od vodećih svjetskih proizvođača memorija firma Transcend, je predstavila revolucionarni prijenosni memorirske (storage) uređaj koji se spaja na USB port.. Veoma je malen i izrađen je kao privjesak za ključeve. Težak je samo 17 grama. Služi za prebacivanje podataka sa jednog računala na drugo. Jednostavno se spoji (ubode) u USB port računala, koji ga automatski vidi kao dodatni drive i dio računala. Ne zahtijeva nikakvo dodatno napajanje, baterije,kabele i slično. Podaci koji se žele prenijeti se snime na

njega. Uređaj-privjesak se izvadi iz računala , stavi u džep i odnese do drugog računala gdje se opet ubode u USB port. Podaci se presnime ovaj puta na hard disk novog računala.

Izrađuje se u širokom dijapazonu kapaciteta i proporcionalno tome cijena. Kapacitet mu je od 32 MB, 64 MB, 128MB, 256 MB, 512 MB i 1 GB. To znači da pomoću njega možete prebacivati fileove 20-700 puta veće od u odnosu na fileove koje ste mogli pomoći obične floppy diskete. Sam uređaj je izuzetno otporan na udarce, tako da ne može doći do gubitka podataka tokom transporta. Ovisno o veličini datoteka koje se prenose, može se izabrati željena veličina.

Naravno da ovo nije jedini načini, za prijenos podataka, ali onome kome se čini da ubrzava i olakšava takav posao neka izvoli.